

2) Всички фински етимологии. Bul-gar = водни хора бѣ осъдени въпрочемъ отъ самия Рѳслеръ заедно съ цѣлия му опитъ, да търси въ ромъйския езикъ докази, че българитѣ сѣ самоеди. Хунфалви не е даже ясенъ.

Остава ни прочее да разгледаме само научнитѣ етимологии на турско-татарската школа, които обаче далечъ не се съгласяватъ. Ние имаме слѣднитѣ хипотези:

1) Отъ *Волга*.

a) *Енгелъ* — отъ *Bulga*, както наричатъ татаритѣ рѣката, когато кавказскитѣ народи я зоватъ Егелъ. Какво значи суфиксътъ (а)г не се обяснява.

b) *Карамзинъ* — отъ името на Волга, която била се казвала, спор. Хербело, *Бумар*.

c) *Шестаковъ* — отъ *славянското* име на рѣката Волга (влага), по татарски Булга + ар. (бръгъ). Нѣкътъ се загатва обаче, че може би въ втория елементъ, да се крие *ар*.

2) Отъ *страната*.

d) *Золотницкій* — *Бѣлѣ-жар*, Велика стража.

3) Отъ *нѣкое физиологично или морално качество*.

e) *Томашекъ*, — смѣсенъ.

f) *Вамбери* — метежничъ, бутувничъ.

Всички тия тълкувания изхождатъ отъ една основа *булгаръ* (съ ударение на втория слогъ).

Толкова етимологии отъ една форма възбуждатъ вече съмнѣния и ни заставятъ, прѣди да се произнесемъ за тѣхната стойностъ, да проверимъ най-грижливо прочността на самата основа, като потърсимъ, *коя е могла да бѣде първоначалната форма на името българинъ?* Дали тя е дѣйствително *булгаръ* или *друга* нѣкоя? за тая цѣль ние ще дадемъ единъ *подробенъ прѣгледъ на името*, както го намираме въ литературата на миналото и въ живитѣ още езици. Нашата студия съдържа така същевременно пръвъ опитъ за една *генеалогична българология*, подобна на тая що напр. Куникъ се опита да състави въ по-малки размѣри за името Русь. За да бѣде отчетътъ ни по-пълнѣтъ, ние разширихме границитѣ на своето изслѣдване въ тая материя, като имаме прѣдъ главната си цѣль: *да установимъ първоначалния обликъ на името българинъ*.

За пръвъ пътъ ние даваме тукъ, благодарение особено на съобщенията на г. г. А. П. Стойковъ и С. Н. Шишковъ, и единъ пълнѣтъ прѣгледъ на домашнитѣ *диалектични* форми на името, които се улавятъ много по-вече отколкото подозирахме сами и отколкото до скоро се знаеше и въ науката. Дору такъвъ единъ добъръ познавачъ на народа, като *Раковски*, познава само три диалектични форми: българинъ, българинъ и булгаринъ. Така, споредъ него, се наричало българското население въ разнитѣ краища на етнографска България (*Ключъ*, р. 14). *Пречекъ* привежда *българинъ* въ